

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Evangelistarivm M. Maruli Spalaten. opus vere
euangelicum, sub fidei, spei & charitatis titulis in septem
libros partitum**

Marulić, Marko

Coloniæ, 1532

VD16 M 1298

De perfidia. cap. 4.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35578

te a me omnes qui operamini iniquitatem. Hoc idem Apostoli verba docent, dicentis. Si fidem habuero, ita ut montes transferam, charitatem autem non habuero, nihil sum. Cæterum hoc quoque mali, credentibus & non operantibus contingit, quod cum sese otio dederint, etiam fide deficere incipiant. Hoc in illa ficti arboris apparuit, quæ quoniam fructibus carebat, maledictio domini arefacta, etiam folia quæ sola habebat amisit. Exiccato autem omni humore, nulli usus apta nisi ignibus fuit. Ita nonnulli qui Christiano censentur nomine, cum sese ignavia corruerint, si quid Christianitatis conceperant, totum consumunt, æternisque ardoribus digni efficiuntur, cum infidelibus cruciandi, nisi penitentiam egerint, & ante vitam correxerint, quam iusti iudicis sententiam subire cogantur. Sed si neque fides actionibus bonis carens a morte liberat, quanto damnabiliorem putabimus perfidiam.

¶ De perfidia. Cap. III.

Nunc ergo quam perniciosum sit, ab euangelica veritate dissentire, ipsorum euangeliorum testimonijs probare conabimur, ut cum aduersariorum mens pertinacior nullis argumentis flecti queat, saltem nostri ea secum considerantes, in proposito fidelis professionis intentius perseuerent, fortiusque stabiliantur. Qui non crediderit, inquit, condemnabitur ne videlicet bona consequatur fidelibus promissa, sed pœna infidelibus proposita puniatur. Pœnæ autem vel maxima parserit, meminisse æternæ beatitudinis quam amiserunt, minas domini contemnendo, dicentis. Qui me erubuerit & meos sermones, hunc filius hominis erubescet, cum venerit in maiestate sua & patris & sanctorum angelorum, & iterum. Qui negauerit me (inquit) coram hominibus, negabitur coram angelis dei. Hoc ipsum est, quod de illis qui inuitati venire neglexerant, dixit. Nemo virorum illorum qui vocati sunt, gustabunt cœnam meam. Et cum summi boni participes esse nullo modo possunt increduli, addit

1. Cor. 13.

Matth. 21.

Marc. 16.

Luc. 9.

Lucæ 12.

Lucæ 24.

- dolori cumulus, q̄ continuo post vitæ huius finē, summum malum subire cogantur. Hoc quoq; tibi indicat ille in euangelio, qui non habens vestem nuptialem, id est, fidei lauacro carens, non solum propellitur e conuiuio, sed etiam ligatis manibus ac pedibus, in tenebras mittitur exteriores. Væ etiam illi dicitur, quo fide aduersante, fideli alicui scandalum oritur: & melius cum ipso actum iri, si molarilapide ad collum alligato, in mare proñciatur. Etenim remissior pœna eum manet, qui per incredulitatem se solum perdit, & peruersa suasione alios non inquinat. Quamuis autem leuius crucietur, æternæ tamen morti, sicut & illi, qui alienæ subuersionis autores sunt, obnoxius est. Si non credideritis (inquit) quia ego sum, in peccato vestro moriemini. Quid sit ita mori, Iohannes in Apocalypsi ostendit, dicens: Timidis, & incredulis, & execratis, & homicidis, & fornicatoribus, & veneficis, & idololatriis, & omnibus mendacibus, pars illorum erit in stagno ardenti igne & sulphure, quod est mors secunda. Qui ergo in peccato incredulitatis moriuntur, inferni ardoribus traditi sunt. Hoc vt magis manifestum faceret dominus, ait: Si quis in me non manserit, mittetur foras sicut palmes, & arefcet, & colligent eum, & in ignem mittent, & ardet. Tritici præterea & zizaniorum parabola, distantiam fidelis & infidelis demonstrat, dicente domino: Colligite primum zizania, & alligate in fasciculos ad comburendum, triticum autem congregate in horreum meum. Alteri ergo in ignem proñcientur, alteri ad vsum domini in thesauris cælestibus translati seruabuntur. Quamobrem de nobis sollicitus saluator noster, vt hæreticorum doctrinam deuitemus, hortatur & ait: Cauete a fermento pharisæorum & sadducæorum. Parum enim fermenti, vt Apostolus inquit, totam massam corrumpit. Idem rursus ait: Videte ne qs vos seducat. Multi em̄ venient in noīe meo, dicentes quia ego sum, & multos seducēt. Cū hæreticis igitur & bonarū mentiū seductoribus, p̄niciosa est cōuersatio. Si qs ergo diuinitati Christi derogare
- Matth. 22.
- Lucæ. 17
- Apoc. 21.
- Iohan. 15
- Matth. 13.
- Matth. 16.
- Mar. 13.

videris, eos nō Christianos esse existima, sed Antichri-
stos: non minus execrandos illis, qui in domo Caiphæ
in eum spuere, & faciem eius velare, quiq; caput ipsius
& spinis cōpungere, & arundine ausi sunt verberare.

Marc. 14.

Nam Christi caput deus, Christus aut caput nostrū est.
Rursum, si quē circa humanitatem eius errare sense-
ris, eum sic existima, q̄si qui ipm vestibusexuat, & nu-
dum extentumq; affigere cruci non dubitet. Talis Ma-
nichæorū fuit impietas, qui Christū non ex virgine na-
tum dicebant, sed tantummodo in phātasmate visum.

Hæretici.

Horū profecto & his similitum fugiendum est consorti-
um. Sunt enim in pellibus ouium lupi rapaces, dum si-
mulatione credulitatis fidelibus insidiantur. Sunt ab-
ominatio desolationis stās in loco sancto. Fingūt enim
se cum ecclesia Christi sentire, & tamen malignæ argu-
mentationis machinis eam destruere & euertere conā-
tur, & sancta eius prophanare. Male interpretantur
scripturas, diuersiq; sensus dogmata conscribūt, & se
veritatis assertores esse p̄dicant, vt Iudā imitati oscu-
lo Christum prodant, & spongiā fellis calamo imposi-
tam ori eius offerant, illis ipsis qui olim hoc egerūt, de-
teriores. Si quid eos petieris, porrigent tibi, p̄ pane la-
pidē, pro pisce serpentē, pro ouo scorpionem, pro bo-
no videlicet malū, pro v̄itate mendaciū, pro antidoto
venenū. Quo aut facilius illos declines, audi dñm dicen-
tem, Ex fructibus eorū cognoscetis eos. Aut enim terre-
narū rerum studiosi, cęlestia contemnunt, otiosiq; in fo-
ro negotiantur, & in vinea dñi operari nolunt: aut vo-
luptatibus & impudicitia seruiunt, porcis illis similes
qui receptis intra se immunditiæ spiritibus, in profun-
dum maris præcipites iere, aut auaritiæ student, cum
Iuda vendentes dominum, & cum custodibus accepta
pecunia negantes eius resurrectionem, aut de omni-
bus dubitantes atque animo suspensī, nihil affirmare audent
quibus dicitur. Quare timidi estis, necdum habetis fi-
dem: aut procaces sunt, vt illi qui prætereuntes Chri-
stum in cruce pendentem blasphemabant, aut iniqui
& in omne scelus proni, satanæ primogeniti, quibus

Matth. 7

Matth 8.

Mar. 4

dicere possis, Vos ex patre diabolo estis, aut prorsus in errore ita obdurati, vt nec ratione, nec autoritate, nec miraculis moueantur, facti lapides, in quibus semē verbi dei arefcit, & spinæ, in quibus præfocatur, & via in qua conculcatur, quibus dominus ait. Quod scimus loquimur, & quod vidimus testamur, & testimonium nostrum non accipitis. Hi sunt qui lapides cordis sui tollunt, vt his obstinationis telis Christum repellant, & ipse abscondit se, ne quando veritatem agnoscant, qui mendacio iam occalluerunt, quibus si ipse sua voce dixerit, Ego sum, retrorsum abibunt, & in eodē corruent luto vitiorum, quo tam nequiter infecti sunt. Et quoniam occæcauit eos ipsa animi malignitas, cū etiā ab aliquo fideli doctore quæ vera sunt audierint, non satis intelligunt, & tenebris repleti, lucis disciplinam suscipere nequeunt. In tenebris ergo & in vmbra mortis sedent, & diligunt magis tenebras quam lucem, quibus ait dominus. Quæretis me, & non inuenietis. Quærentes quippe eum in scripturis, dum sanæ intelligentiæ sensum peruertūt, minime ipsum inueniunt, terrenarumq; rerum impediti curis, cælestia capere nequeunt, mundumq; magis quam mundi dominum diligentes, non iam mundani, sed mundus appellantur, domino ita de illis ad patrem dicente. Pater iuste, mundus te non cognouit. Huius mundi dominus, diabolus est. Apostolus enim cum de diabolo loqueretur, Princeps mundi huius, inquit. & ne incertum esset de quo mundo diceret, addidit, Mundi tenebrarum harum. Ille itaque qui pertinaciter errat, & mundus tenebrarum est, & diaboli seruus? Dei creatura es, o homo, dei iuris es, cur auerteris ab eo cuius es, & illi te tradis cuius non es. Dictū est, Date deo quæ dei sunt, & tu quæ dei sunt, porrigis diabolo. Quid tunc dicturus es, cum ipsum, cuius doctrinam contempnis, te iudicantem videris, tibiq; dicentem videris, tibiq; dicentem audieris, In propria veni, & mei me non receperunt? Qua fronte, qua fiducia tunc rogabis vt ipse te recipiat, quem omnino negare non poteris, abs te receptum non fuisse? Quid

Iohā. 3.

Iohan. 15.

Eph. 6.

Iohā. 7.

de illorum incredulitate dicam, qui ne miraculis quidem mouentur, quos tamen admonens dominus, ait: Si mihi non vultis credere, operibus credite, quæ si ab homine fieri nullo modo possunt, cur non creditis in me aliquid esse supra hominem? Cæci vident, claudi ambulant, leprosi mundantur, mortui resurgunt; & vos me hominem esse confitemini, deum negatis. Talia & ab hominibus facta sunt inquit; sed qui hoc fatentur, nonne verius dicerent, non ab hominibus, sed per homines facta fuisse, si considerare vellent, in cuius nomine, quo inuocato facta sint? Quod si hæc miracula, vt debent, facta esse a deo credunt, & per quos ea ipse fecerit, veraces & sanctos fuisse non negant, dicat quis vnquam illorum, se vel deum, vel dei filium esse confessus sit? Et si eum se esse Christus affirmauerit, cur eius verbis fidem non præstant, cum etiam ipsi homines, quibus talia agendi data fuit potestas, in nomine Christi ea se egisse nunquam dissimularint? Quibus certe si crederent, & in Christum, qui ab hisdem prædicatus est, crederent. Porro cum nec operibus voluit credere, audiant inclamantem: Væ tibi Corozain, væ tibi Bethsaida; quia si in Tyro & Sidone factæ fuissent virtutes, quæ factæ sunt in vobis, olim in cilicio & cinere penitentiam egissent. Veruntamen dico vobis, TYRO & SIDON remissius erit in die iudicii, quam vobis. Tyrus & Sidon ciuitates idololatræ erant, vitisq; deditæ; & tamen his acerbius punientur illi, qui cum per inuocationem Christi non pauca prodigia facta viderint, Christum non vt deum recipiunt, & minus aliquid patre affirmare non dubitant.

Iohan. 16.

Matt. 11.

¶ In illos qui de miraculis, quæ scripta sunt, dubitant. Cap. V.

Sunt qui signa illa quidem facta fuisse legunt, sed an vere facta fuerint, animo suspensi sunt, ac simile aliquid suis ipsi oculis intueri spectareq; affectant. Quibus respondens dominus, ait. Generatio praua